

Sygn. akt IV CZ 76/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. W.
przy uczestnictwie I. F.-W.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 października 2017 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w B.
z dnia 23 maja 2017 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 23 maja 2017 r. odrzucił na podstawie art. 370 w związku z art. 373 k.p.c. apelację uczestniczki postępowania I. F. – W. uznając, że jej apelacja została wniesiona po upływie określonego ustawą terminu (art. 369 § 1 k.p.c.). Sąd ten ustalił, opierając się na potwierdzeniu odbioru przesyłki, iż odpis zaskarżonego postanowienia z dnia 28 września 2016 r. wraz z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi uczestniczki w dniu 20 października 2016 r. Apelacja od tego postanowienia powinna być więc wniesiona najpóźniej w dniu 3 listopada 2016 r., a została wniesiona dopiero w dniu 7 listopada 2016 r.

Skarżąca w zażaleniu na postanowienie z dnia 23 maja 2017 r. zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 370 w związku z art. 373 k.p.c. przez bezpodstawne zastosowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawą wniesionego przez uczestniczkę zażalenia jest zarzut, że Sąd Okręgowy popełnił błąd w ustaleniu daty doręczenia odpisu zaskarżonego postanowienia wraz z uzasadnieniem. Zaskarżone apelacją postanowienie zostało, zdaniem skarżącej, doręczone jej pełnomocnikowi nie w dniu 20 października 2016 r., jak przyjął Sąd Okręgowy, opierając się na potwierdzeniu odbioru przesyłki, lecz jak wynika z dowodów powołanych już przed Sądem Rejonowym, w dniu 24 października 2016 r.; co prowadzi do wniosku, że apelacja została wniesiona w terminie.

Pocztowy dowód doręczenia pisma adresatowi jest korzystającym z domniemania prawdziwości dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., zaświadczającym fakt i datę doręczenia pisma. Zgodnie z art. 252 k.p.c., adresat może to domniemanie obalić przez wykazanie, że doręczenia w rzeczywistości nie dokonano lub że go dokonano w innym terminie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1998 r., III CZ 51/98, i 15 listopada 2002 r., V CZ 140/02).

Z § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (jedn. tekst: Dz. U. 2015.1222) wynika, że odbierający

przesyłkę potwierdza jej odbiór na formularzu odbioru przez umieszczenie podpisu zawierającego imię i nazwisko oraz wpisanie daty otrzymania przesyłki.

Sąd powinien zbadać, czy stanowiące dowód doręczenia przesyłki zwrotne potwierdzenie odbioru zostało sporządzone prawidłowo, w szczególności sprawdzić, czy przesyłka została odebrana przez osobę uprawnioną do jej odbioru w imieniu adresata oraz w jakiej dacie została ona odebrana. Jedynie przesyłka prawidłowo doręczona, a zatem taka, co do której prawidłowo wypełniono zwrotne potwierdzenie odbioru, może stanowić dowód doręczenia stronie (uczestnikowi postępowania) orzeczenia.

Skarżąca udowodniła, że przesyłka zawierająca postanowienie Sądu pierwszej instancji wraz z jego uzasadnieniem dotarła do jej pełnomocnika w dniu 24 października 2016 r., a nie jak ustalił Sąd Okręgowy, w dniu 20 października 2016 r.

Z pisma naczelnika urzędu pocztowego z dnia 5 czerwca 2017 r. wynika, że w dniu 19 października 2016 r. przesyłka została przekazana do doręczenia, lecz nie doręczono jej z powodów organizacyjnych. W dniu 20 października 2016 r. przesyłkę ponownie przekazano do doręczenia, ale nie doręczono jej z powodu błędu popełnionego podczas doręczania. Listonosz uzyskał podpis osoby uprawnionej do odbioru, M. M., jednak nie wydał jej przesyłki – będącej jedną z wielu doręczanych jej - co nie zostało zauważone zarówno przez listonosza, jak i M. M. W dniu 21 października 2016 r. przesyłki nie doręczono z powodu zamknięcia biura. W dniu 24 października 2016 r. nastąpiło skuteczne doręczenie przesyłki. Listonosz uzyskał podpis pracownika kancelarii na tablicy. Jednak z przyczyn technicznych nie doszło do nadpisania tego podpisu, wskutek czego na potwierdzeniu zachował się podpis z dnia 20 października 2016 r.

Z tych powodów, Sąd Najwyższy uwzględnił zażalenie uczestniczki postępowania i na podstawie art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹§ 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

kc

aj

